

STAATSCOURANT

Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.

Nr. 4802

17 februari

2015

Besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tot wijziging van de verplichtstelling tot deelneming in de beroepspensioenregeling voor Fysiotherapeuten

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gezien de op 19 november 2014 ontvangen aanvraag van de beroepspensioenvereniging Deelnemersvereniging Pensioenfonds Fysiotherapeuten (DPF), daartoe strekkende, dat de verplichtstelling tot deelneming in de beroepspensioenregeling die is ondergebracht in de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten (SPF), ingevolge de Wet verplichte beroepspensioenregeling, wordt gewijzigd voor de in de aanvraag bedoelde groep(en) van beroepsgenoten in de beroepsgroep Fysiotherapeuten;

Overwegende,

Dat een aanvraag tot wijziging van de verplichtstelling ingevolge artikel 9 jo. artikel 5, eerste lid, onderdeel b, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling (hierna: Wvb) kan worden ingediend door een beroepspensioenvereniging die naar het oordeel van de Minister een belangrijke meerderheid van de beroepsgenoten die tot de beroepsgroep behoren, vertegenwoordigt.

Geconstateerd wordt in dit verband dat de werkingssfeer zoals neergelegd in de verplichtstelling tot deelneming in de beroepspensioenregeling voor Fysiotherapeuten zowel betrekking heeft op zelfstandig werkende beroepsgenoten als op beroepsgenoten in loondienst.

Dat in artikel 20 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling (hierna: Wvb) is bepaald dat de beroepspensioenregeling in overwegende mate bestemd is voor zelfstandig werkende beroepsgenoten. Ingevolge paragraaf 3a van het Toetsingskader Wet verplichte beroepspensioenregeling (hierna: Toetsingskader) dient, indien niet alleen zelfstandig werkende beroepsgenoten, maar ook beroepsgenoten in loondienst worden gebonden door de werkingssfeer, bij de toetsing van de representativiteit van de beroepspensioenvereniging eerst de verhouding tussen beide groepen te worden beoordeeld, alvorens de representativiteit van beide beroepsgroepen afzonderlijk kan worden beoordeeld. Daarbij is, blijkens het Toetsingskader, gedacht aan een percentage van 55 afgezet tegen het totaal aantal beroepsgenoten vallend onder de werkingssfeer van de verplichtstelling. Bij een percentage van minder dan 55% zal blijkens het Toetsingskader een eerste aanvraag om verplichtstelling van beide groepen niet verder in behandeling worden genomen, en kan de beroepspensioenvereniging dan vervolgens een verplichtstelling voor alleen de zelfstandig werkende beroepsgenoten aanvragen.

Dat uit de door DPF overgelegde representativiteitsopgave blijkt dat de verhouding zelfstandige beroepsgenoten en beroepsgenoten in loondienst 44,15% versus 55,85% bedraagt. Vastgesteld moet worden dat niet wordt voldaan aan het verhoudingsvereiste dat minimaal 55% van het totaal aantal beroepsgenoten bestaat uit zelfstandige beroepsgenoten.

Dat DPF, met het oog op deze omstandigheid, bij deze aanvraag tot wijziging van de verplichtstelling specifiek aandacht heeft gevraagd voor de huns inziens bijzondere situatie van de beroepsgroep fysiotherapeuten. Deze bijzondere situatie rechtvaardigt volgens DPF een andere berekeningsmethodiek waar het het verhoudingsvereiste betreft waarbij niet in personen maar in fte's wordt gemeten. De bijzondere situatie van de beroepsgroep fysiotherapeuten is volgens DPF gelegen in onder meer de volgende punten:

- er is sprake van een gestage feminisering van de beroepsgroep. Deze ontwikkeling heeft grote gevolgen voor de verhouding tussen het aantal zelfstandige beroepsgenoten en het aantal beroepsgenoten in loondienst. Vrouwelijke fysiotherapeuten zijn minder geneigd om voor zichzelf te beginnen en zij werken gemiddeld veel minder uren dan mannelijke fysiotherapeuten;
- de positie van beroepsgenoten in loondienst die werkzaam zijn in een vrijgevestigde praktijk kent een hoge mate van professionele autonomie en onderscheidt zich op dit punt van de reguliere werknemer in loondienst;
- als gevolg van de politieke ontwikkelingen die de afgelopen jaren in de extramurale fysiotherapie hebben gespeeld is de markt enorm veranderd; en
- deze wijziging wordt voorgeschreven door gewijzigde wetgeving. Buiten deze gewijzigde wetgeving om is er geen noodzaak tot het wijziging van de verplichtstelling.

Dat, hoewel oog hebbend voor de situatie zoals deze aan de orde is bij de beroepsgroep Fysiotherapeuten, moet worden vastgesteld dat de van toepassing zijnde regelgeving geen mogelijkheid biedt

om de vereiste verhouding vast te stellen aan de hand van fte's. De Wvb schrijft, zoals hierboven reeds vermeld, uitdrukkelijk voor dat de beroepspensioenregeling in overwegende mate bestemd moet zijn voor zelfstandig werkende beroepsgenoten. Hieruit vloeit voort dat de verhouding in personen moet worden gemeten, daar een verplichtstelling immers beroepsgenoten bindt en geen fte's. Voor zover er door DPF in dit verband op is gewezen dat de beroepsgenoten in loondienst een zeer autonome positie kennen en om die reden niet een op een vergeleken kunnen worden met reguliere werknemers in loondienst, zij het volgende opgemerkt. Dat beroepsgenoten in loondienst zich kunnen beroepen op hun professionele autonomie, zelf verantwoordelijk zijn voor de afdracht van de premie en vaak boven een bepaald uit te betalen minimumloon een loon hebben dat is gebaseerd op een percentage van de omzet die zij draaien, is inherent aan de beroepsuitoefening maar laat overigens het bestaan van een arbeidsovereenkomst onverlet. Een reden om deze groep voor de berekening van de vereiste verhouding op een andere wijze dan als beroepsgenoten in loondienst aan te merken, is derhalve niet aanwezig. Overigens dient volledigheidshalve hier te worden opgemerkt dat op basis van de door DPF overlegde cijfers ook bij een telling op basis van fte's er niet zou zijn voldaan aan het vereiste dat minimaal 55% van het totaal aantal beroepsgenoten bestaat uit zelfstandige beroepsgenoten, zodat ook een dergelijke telling hier geen uitkomst zou hebben geboden.

Dat, nu is vastgesteld dat de verhouding tussen zelfstandigen en beroepsgenoten in loondienst niet in overeenstemming is met artikel 20 WVB, de vraag voor ligt op welke wijze met deze omstandigheid moet worden omgegaan. Vastgesteld wordt dat de Wvb en het Toetsingskader niet expliciet voorzien in maatregelen op dit punt bij gelegenheid van een aanvraag tot wijziging van een verplichtstelling. Wel wordt in de Wvb geregeld wat de gevolgen zijn, indien niet wordt voldaan aan de zgn. periodieke representativiteitstoets. Hiervoor is in artikel 12 Wvb en paragraaf 3b en 4f van het Toetsingskader vastgelegd dat de beroepspensioenvereniging een herstelperiode wordt geboden van twee jaar, gerekend vanaf het moment dat is vastgesteld dat de representativiteit niet als voldoende kan worden beoordeeld. Voor het einde van deze twee jaar dient de beroepspensioenvereniging alsnog aan te tonen dat er sprake is van een voldoende representativiteit. Indien hier niet aan wordt voldaan, dan zal de Minister overgaan tot intrekking van de verplichtstelling.

Dat het vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid en rechtszekerheid in de rede ligt om voor de situatie als in deze aan de orde aansluiting te zoeken bij de procedure zoals die is neergelegd in artikel 12 Wvb en paragraaf 3b en 4f van het Toetsingskader. Temeer nu dit verzoek tot wijziging is ingegeven door gewijzigde wetgeving, waardoor de beroepspensioenregeling genoodzaakt is om de verplichtstelling daaraan aan te passen. Het zoeken van aansluiting bij de procedure als hierboven benoemd, houdt in dat de beroepspensioenvereniging DPF een termijn van twee jaar wordt geboden, gerekend vanaf de datum van de uitgifte van de Staatscourant waarin dit besluit wordt gepubliceerd, om alsnog te voldoen aan het vereiste dat minimaal 55% van het totaal aantal beroepsgenoten bestaat uit zelfstandige beroepsgenoten dan wel zich adequaat te kunnen voorbereiden op een eventuele gedeeltelijke intrekking van de verplichtstelling. Acht weken voor het verstrijken van deze twee jaar zal de beroepspensioenvereniging worden verzocht om aan te tonen dat (alsnog) wordt voldaan aan het verhoudingsvereiste. Indien dan blijkt dat wederom niet aan de vereiste verhouding wordt voldaan, dan zal de Minister overgaan tot gedeeltelijke intrekking van de verplichtstelling ten aanzien van de betrokken beroepsgroep, te weten de beroepsgenoten in loondienst.

Dat in overweging hebben genomen, kan worden overgegaan tot de beoordeling van de representativiteit van beide beroepsgroepen afzonderlijk. Uit de door DPF overgelegde representativiteitsopgave blijkt dat het representativiteitspercentage van de zelfstandige beroepsgenoten en de zelfstandige in loondienst 82,31 respectievelijk 74,56 bedraagt. Vastgesteld kan worden dat beide beroepsgroepen afzonderlijk een belangrijke meerderheid van de beroepsgenoten die tot de beroepsgroep behoren vertegenwoordigen.

Gelet op de artikelen 9, eerste lid en 16 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling;

Gezien het overleg met De Nederlandsche Bank;

BESLUIT:

I

Wijzigt het besluit van 31 maart 1978, nr. 40.360, Stcrt. 1978, nr. 66 (laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 januari 1997, Stcrt. 1997, nr. 14) waarin werd overgegaan tot het verplicht stellen van de deelneming in de beroepspensioenregeling die is ondergebracht in de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten.

De verplichtstelling tot deelneming komt na wijziging te luiden als volgt:

"De deelname in de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten is verplicht gesteld voor de fysiotherapeuten, die als zodanig in Nederland werkzaam zijn en, de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de 67ste verjaardag valt, nog niet hebben bereikt. Waar een fysiotherapeut werkzaam is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.
De verplichtstelling geldt niet voor de fysiotherapeuten, die

1. uitsluitend werkzaam zijn in dienstverband, uit hoofde waarvan de in de Algemene burgerlijke pensioenwet vervatte regeling, dan wel een andere pensioenvoorziening, welke ten minste gelijkwaardig is aan voormelde beroepspensioenregeling, van toepassing is, mits betrokkenen daartoe – met inachtneming van ter zake in genoemd pensioenreglement gestelde voorschriften van administratieve aard – schriftelijk aan genoemde stichting de wens te kennen geven;
2. één of meer vóór 1 maart 1975 – anders dan ter inlossing van een uit hypothecaire lening voortvloeiende schuld – gesloten verzekeringsovereenkomsten, als bedoeld in artikel 1 van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf *Stb 1922, 716), in stand houden, indien ingevolge die overeenkomsten door hen premies zijn verschuldigd, welke in het betreffende kalenderjaar meer bedragen dan 10% van hun belastbaar inkomen voor de heffing van de inkomstenbelasting, onmiddellijk voorafgaand aan het laatst verstreken kalenderjaar, mits betrokkene daartoe – met inachtneming van terzake in genoemd pensioenreglement gestelde voorschriften van administratieve aard – binnen drie maanden na dagtekening van de Nederlandse Staatscourant, waarin van deze verplichtstelling mededeling wordt gedaan, schriftelijk aan genoemde stichting de wens te kennen geven;
3. vóór 24 januari 1976:
   a. persoonlijk en schriftelijk aan de Minister van Sociale Zaken verklaard hebben bezwaar te maken tegen inwilliging van het aan deze verplichtstelling te grondslag liggende verzoek, dan wel
   b. naar het oordeel van de Minister van Sociale Zaken geacht kunnen worden persoonlijk verklaard te hebben bezwaar te maken tegen inwilliging van het onder a. bedoelde verzoek.

   mits betrokkenen daartoe binnen drie maanden na dagtekening van de Nederlandse Staatscourant, waarin van deze verplichtstelling mededeling wordt gedaan, bij aangetekend schrijven aan genoemde stichting de wens te kennen geven; als fysiotherapeuten, bedoeld onder a. en b. worden aangemerkt de fysiotherapeuten, wier naam is vermeld op een door de Minister van Sociale Zaken aan genoemde stichting verstrekte gewaarmerkte lijst.
   Ten deze wordt onder "fysiotherapeut" verstaan: degene die als fysiotherapeut of als heilgymnastmasseur is ingeschreven in het register als bedoeld in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Stb. 1993, 655) zoals deze geldt op 1 januari 2015."

II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst en heeft geen terugwerkende kracht.

's-Gravenhage, 12 februari 2015

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
namens deze,
de Directeur Uitvoeringstaken Arbeidsvoorwaardenwetgeving,
M.H.M. van der Goes